

og naar denne sælges, har han jo ikke længer Brug for den lille Skovridergaard. Jeg tvivler ikke om, at hans Eiendom iaar bliver bortsolgt, og jeg vil da spørge den ærede Finansminister, om Forpagtningscontracten med Hensyn til Skovridergaarden da er løst, eller om den kan gaae over til den nye Eier af den Mand's Gaard, der nu har Skovridergaarden i Forpagtning. Med Hensyn til det Areal, der ligger langs med Stranden, gjør det mig ondt, at jeg ikke kan faae nøjagtig Oplysning om, hvorvidt det er indbefattet under Skoven eller ikke; det er et Areal, der for Tiden ikke kan have stor Betydning; men netop derved, at der bestandig findes Tilflytning af Jord Sted fra Havet, følger, at det Aar for Aar maa faae større Betydning. Jeg har idag skaffet mig temmelig paalidelige Efterretninger fra denne Egn, og ifølge dem er det et Areal af 15 til 20 Tdr. Land. Jeg tør vel ikke indestaae for Rigtigheden heraf, men saa meget veed jeg, at om det end nu kun har en ringe Betydning, saa vil det Aar for Aar faae en større, og det vilde derfor være uheldigt, om et saadant Areal skulde bortselges tillige med Skoven under Et. Det er jo rimeligt, at den Mand, der kjober Skoven, maaskee ikke vil have Brug for Engstrækningen, men denne Engstrækning vilde ad privat Veie kunne bortselges meget fordeelagtigt. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde fremsætte.

Winther: Jeg seer af Motiverne i det Punkt, som angaaer Buderupholms Skovdistrikt, at derunder ere indbefattede 14 Fæstestue og Leiehuuse med Jordlodder. Jeg skal i den Anledning tillade mig at spørge den ærede Minister, om det ikke var muligt, at denne Deel af Domainen kunde adskilles fra det Øvrige og tilbydes vedkommende Fæstere tilkjøbs. Det er mig bekjendt, at en Mand, som har et saadant Huus i Fæste der, har ønsket at kjoibe sit Sted, men at der er givet ham Afslag paa hans Begjæring paa Grund af, at man agtede at henytte Stedet til Skovbetjentsted. Jeg veed

ikke, om Andragendet ikke allerede maatte være indgivet her i Thinget; hvis dette ikke er Tilfældet, vil det nok komme herind i denne Session paa Grund af, at det har været hos Ministeriet og der er blevet afflaet. Det forekommer mig ikke ønskeligt, at Regjeringen stiller sig af med saadanne Fæstestue og Leiehuuse og priisgiver dem til den mindre gunstige Stillings, som de ville faae ligeoverfor private Eiere, i Forhold til, hvad efter min Mening Staten kan byde. Det er blot dette Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den høitagtede Minister.

Frederiksen: Jeg skal ganske vist slutte mig til den overordentlige Anerkjendelse af det Skridt, som den ærede Minister har foretaget. Jeg har aldrig, da jeg i forrige Session udtaalte mig om Salget af Statens Skove, tænkt paa Mere end netop dette, at man skulde begynde med at sælge en Deel. Jeg tilstaaer, at jeg føler mig fuldkommen tilfreds med Lovforslagets Omfang, naar jeg seer paa de Skovstrækninger, som her ere foreslaaede solgte. Jeg skal ogsaa villig anerkjende, at der for Salget af de fleste af disse Strækninger taler ganske særegne Grunde. Der er Petersgaards Skovdistrikt og de saalderste Skove, som ganske vist høre til nogle af de værdifuldeste Bestanddele af Statens Skoveiendom, der vil derfor være Mulighed for, at Staten ved Salget deraf kan vinde ganske overordentligt Udbytte, og at dette Salg kan have stor finansiel Betydning. Jeg indrømmer ogsaa, at der er forskellige Grunde, som i høi Grad tale for det her under Nr. 2 opførte District, Buderupholms Skovdistrikt, idet der nemlig neppe er noget af de større Skovdistrikter, hvor Affætningsforholdene ere i den Grad uheldige som paa dette District, idet nemlig Effecter, som paa andre Steder vilde være værdifulde, undertiden her endog maae ligefrem bortkastes af Mangel paa Affætning. Til Staten vil Forholdet stille sig noget anderledes end til den Private, baade med Hensyn til Affætning og med Hensyn til hele den oeco-